

AMIANT UN PERILL A TENIR EN COMPTE

Què és. L'amiant o asbest és una forma que certs minerals tenen de cristal·litzar en la natura (silicats de ferro, magnesi...). Ho fan en forma de fibres que tenen la facultat de fragmentar-se, en unes altres molt petites que no se solen veure (fibres). Tenen la propietat que són gairebé indestructibles, d'aquí el seu ús estès.

Com ens afecta. Aquestes fibres són les que pul·lulen per l'aire, s'introdueixen en els pulmons per inhalació, i si no són expulsades de forma natural, poden generar, amb el temps, diferents tipus de malalties pleurals i el mesotelioma. Aquestes malalties, pràcticament, només les produeix l'exposició a aquest mineral.

Història. A Espanya es va prohibir l'ús de l'amiant en 2001, però en tot el segle XX, s'han consumit prop de tres milions de tones. Com que s'utilitzava per fabricar molts productes i la majoria d'aquests segueixen instal·lats, amb el consegüent perill, tant per als professionals que treballen amb ell, com pels ciutadans. La magnitud del problema, es veu reflectida en quantitat de xapes d'Uralita que, a simple vista, es veuen, així com de conduccions d'aigua i dipòsits instal·lats en els terrats de les cases.

El perill depèn de l'estat dels productes amb amiant, quant més deteriorat i trencat, més perillós.

Actualitat. Segueix havent-hi amiant en llocs públics sensibles, com a col·legis, hospitals, presons, casernes i centres públics varis; per això, un inventari dels mateixos i un pla de retirada de l'amiant segur, seria una prioritat que encara no s'ha abordat.

El gener de 2013, el Parlament Europeu aprovava un Informe en el què es demanava la detecció i registre dels edificis amb amiant, així com la formació dels treballadors encarregats de la seva retirada i el reconeixement de les malalties relacionades amb la seva exposició.

A Espanya està prohibida la seva fabricació, des del 2001 i l'única legislació vigent, és la de prevenció dels treballadors, mentre que no existeix cap regulació sobre el registre i detecció del mateix.

El que cal fer. Com hi ha amiant instal·lat per tot arreu i és molt possible que es trobi en l'habitatge de molta gent, el primer que cal recomanar és no tocar-ho, no tallar-ho, no fer orificis amb trepants de cap tipus, no tractar de llevar-ho per sí mateix i menys, dipositar-ho en un abocador no controlat.

És a dir: cal impedir que es desprenguin fibres a l'ambient.

La manera d'identificar l'amiant, en alguns casos, pot ser pel color (el fibrociment té un color gris clapejat característic, com s'aprecia en els tancs d'aigua) o pel grossor (en el cas de les planxes onades el seu grossor sol ser de 5 mm). En general, totes les canonades i dipòsits d'aigua instal·lats abans de l'any 2001, si tenen el color del ciment són, gairebé segur, de fibrociment.

Ha de retirar-se a través d'una empresa especialitzada.

